

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

РОЗДІЛ I

Ясний Великдень на землі

Оповідки

ВЕЛИКДЕНЬ

Ми довго чекали Великодня. Дивились на іній — уявляли білий вишневий цвіт.

Вербної неділі принесли з церкви освячену лозу. Хльоскали нею тата, маму, братиків, сестричок — так проганяли зиму, приказуючи: “Не я б’ю, лоза б’є... За тиждень — Великдень”.

Чекали Великодня...

І от урочисто в церкві задзвонили дзвони. Зійшло веселе весняне сонечко і сповістило рясним промінням: “Христос воскрес!” Надворі розтала крига.

З’явилася зелена травиця й тихо шелестить: “Христос воскрес!”

Вмиваймось, милі хлопчики й дівчатка, і притулюймо до щічок червоне яечко, щоб завжди бути гарними. Перехрестімося до ікони, помолімося “Отче наш” і сідаймо до святкового столу, сказавши всім, хто в хаті:

— Христос воскрес!

Пообідавши, всі виходьмо з хати, хай невидимо увійдуть до неї наші родичі, яких вже немає на білому світі, й теж покуштують великодніх страв.

Винесім худібці та птиці крихт свяченої паски і прокажімо:

— Христос воскрес!

Радіймо, що з воскресіння Христа настала весна, і сподіваймося, що вона принесе нам щастя.

Вітаймося з усіма, кого стрінемо, словами: “Христос воскрес!” А як нас привітають, відповідаймо: “Воістину воскрес!”

Андрій М'ястківський

Воскресіння Ісуса Христа

Третього дня по смерті Ісуса Христа досвіта зійшов Ангел з неба і відвалив камінь від гробу, де було Ісусове Тіло.

Земля затряслася, а жовніри, що стерегли гробу, перелякані повтікали до міста. Душа Ісуса Христа злучилася з тілом, і Христос вийшов з гробу: Христос воскрес.

До Христового гробу йшли побожні жінки, щоб по східному звичаю намастити пахучим миром Ісусове тіло. По дорозі вони до себе говорили: “Хто відвалить нам камінь від гробу?” Та коли підійшли до гробу, застали вже камінь відвалений, а на камені побачили сидячого Ангела. Жінки злякалися. Але Ангел сказав їм: “Не бійтеся. Ви шукаєте Ісуса Христа? Нема Його тут, Він воскрес, як це передсказав. Ідіть і скажіть це Його Ученикам”. Жінки поспішно вернулися до міста зі страхом і радістю.

(Пам’ять тих жінок мироносиць святкує наша Церква в другу неділю по Воскресінню — неділя мироносиць.)

Ісус Христос являється Марії Магдалині

В день Христового воскресіння дуже рано пішла Марія Магдалина до Христового гробу і застала відвалений камінь від гробу. Вона думала, що хтось узяв Ісусове тіло, стояла при гробі й плакала. Плачучи, нахилилася до гробу і побачила там двох Ангелів у білих одежах. Вони їй сказали: “Жінко, чому плачеш?” Марія відповіла: “Взяли мого Господа і не знаю, де положили Його”. Марія оглянулася і побачила стоячого Ісуса Христа, але не пізнала Його. Христос сказав до неї: “Жінко, чому плачеш?” А вона, думаючи, що це охоронник, сказала: “Пане, може ти Його взяв? Скажи, де ти Його положив, а я возьму Його”. Тоді Христос сказав: “Маріє”. Марія пізнала Ісуса Христа і кликнула: “Учителю наш”.

І сказав до неї Христос: “Іди і скажи Моїм братам, що відходжу до Отця Мого і Отця вашого, Бога Мого і Бога вашого”. Марія пішла і оповіла те Апостолам.

ЛЕСИНА КВІТКА

У Лесі на вікні є гарний вазоник. Ще взимку мати купила в місті квіткові цибульки й дала Лесі.

— Посади їх до вазонка і добре їх доглядай: підливай щодня, щоб земля була вогка, а як з'являться листочки, то тримай вазоник на світлі. От і матимеш до Великодня гарні гіацинти, — сказала мама.

Леся послухала маму. Посадила квіткові цибульки до гарного вазонка й пильно їх підливала. Через деякий час з землі виткнулись зелені листочки, а незабаром вигналась товстенька міцна стеблинка, на якій визначились цілими рядками пуп'янки. З кожним днем вони все більшали, і Леся ніяк не могла дочекатись, коли вони розкриються. Вона дуже хотіла, щоб до Великодніх свят квіточка розквітла. Тоді можна буде їх поставити на Великодній стіл із свяченим. Леся дуже любить радісне свято — Великдень. Вона завжди допомагає мамі нести до церкви невеличкий кошачок із паскою, крашанками, сиром та пахучою ковбасою. Навколо церкви так гарно бути в колі, де кожен стоїть зі своїм кошачком або мискою, коло якої весело блимає свічка.

А коли скінчиться відправа й Леся повертається додому, то завжди вона з мамою прибирає Великодній стіл...

А цього року на Великодньому столі буде стояти Лесина квітка. Тільки чому вона ще й досі не розкривається? Лесі не терпиться. Вона вже, може, в десятий раз підбігає до вікна й знову приглядається до пуп'янків. “А що, якби їх трошки відкрити?” — подумала Леся й вже простягла руку до рослини, як почувла ззаду за собою бабусин голос:

— Не руш пуп'янків, поки самі не розкриються.

— Бабусю, я хотіла, щоб квітка розцвіла до Великодня, — відказала Леся.

— То ти краще помолися, то й розцвіте твоя квіточка, а будеш пуп'янки руками розкривати, то зів'януть і повідпадають.

Леся послухала й більше не торкалася квітки.

На Великдень вона пішла з татом і мамою до церкви. Там було гарно. Врочисто співав

хор, скрізь горіли свічки. Священик у білій блискучій ризи виходив до людей та вітав їх: “Христос воскрес!”, — а на дзвіниці гули дзвони великі та маленькі. Леся молилася, слухала співів, але думка про квіточку не покидала її. “Чи розцвіла квітка, чи ні?” — все думала вона. Коли всі повернулися додому, Леся відразу підбігла до вікна, де стояв вазоник. А там... Леся не вірила своїм очам... там красувалась замість непоказних зелених пуп’янків чудова пахуча китиця білосніжних дзвоників гіацинта.

— Розцвіла, розцвіла! — застрибала на radoщах Леся. Вона вже взяла вазоник до рук, щоб віднести його до вітальні та поставити на давно приготоване місце, як до кімнати вбіг її старший брат, Юрко.

— Ти знаєш, Леся, що трапилось. Гриць упав на сходах та так пошкодив собі ногу, що його відвезли до лікарні. Бідний Гриць, сумний буде в нього Великдень!

Леся знала Гриця. Це — товариш Юрка, що живе недалеко від них.

А Юрко далі казав:

— Бідний Гриць! Я віднесу йому свою найкращу писанку та ще книжечку, яку дідо мені подарував. Хай читає, щоб не так сумно було йому лежати.

— А я? — Леся задумалась. — Що ж я понесу Грицеві?

І пригадала Леся, що має гарну квітку. Цю квітку вона віднесе до лікарні й поставить на столику коло його ліжка. Великодній стіл і без неї буде гарний.

Леся нахилилася до квіточки, поцілувала її ніжні пелюстки й тихенько сказала:

— Бувай здорова, квітонько. Будеш тепер уже в хворого Гриця. І видалося Лесі, що хтось шепнув їй із самої середини найбільшого дзвіночка гіацинта:

— Добре, люба дівчинко. Живи щасливо!

І коли на другий день товаришки Лесі запитали її, де подівся її гіацинт, то Леся розповіла їм, чому цього року її Великодній стіл zostався без квітки. Але смутку не було в душі Лесі. Здавалося, що все навколо ще більше радіє в цей ясний, весняний, погожий день Великодніх свят.

Ніна Наркевич

ЯК РОЗПИСУВАТИ ПИСАНКУ

Пропоную тобі, мій друже, розписати Великодню писанку. Ти ще не вмієш? То спробуємо це зробити разом. Перш за все, зробимо писальце, яким на яйце наносять малюнок. Писальце можна злагодити із товстої палички або старого олівця, розчепивши один кінець і під прямим кутом встромивши туди металеву трубочку або наконечник від звичайних шнурків.

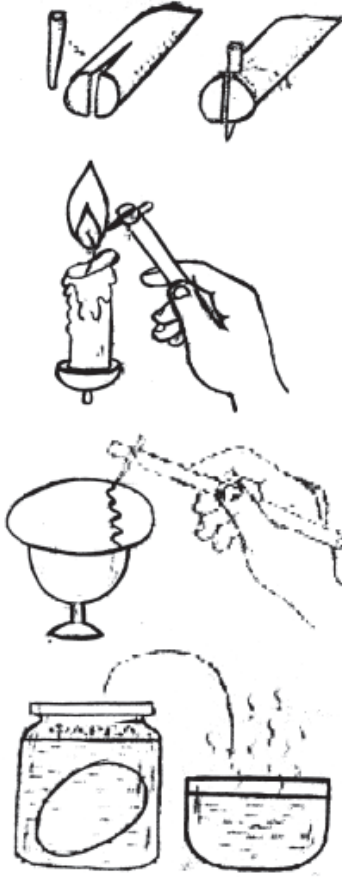
Далі закріпи його клеєм та обмотай ниткою. Потім треба розігріти металевий наконечник на полум'ї свічки, тримаючи його збоку від неї, щоб не загорівся дерев'яний держачок, вмочити у розтоплений віск чи парафін і розписувати яйце — біле, домашнє і сире.

Його потрібно протерти оцтом. А руки мають бути чистими і сухими. Яйце краще тримати двома пальцями або покласти зверху поперек на чарку.

Раджу тобі малюнок для розписування спочатку легенько помітити твердим простим олівцем. А вже потім наводити писальцем.

Розписане яйце треба покласти на півгодини у фарбувальний розчин і час від часу перекочувати його дерев'яною ложкою. Потім яйце виймають і опускають на кілька хвилин у дуже гарячу воду. Далі його обсушують і натирають шкірочкою від сала, щоб фарба не стерлася і блищала.

От і маємо писанку.

Зміст

I. Ясний Великдень на землі	
Оповідки	3
II. Він з гробу встав, у величі воскрес	
Біблійні перекази	21
III. Христос воскрес! Співає вся природа...	
Легенди	29
IV. Христос воскрес! Вітаємо Творця	
Вірші	41
V. У нас Великдень — милий гість, його вітаєм гаївками	
Гаївки, веснянки	53
VI. Котилася писаночка з гори на долину...	
Про писанку	85
VII. Святкуємо разом	
Сценарії свят	97
VIII. Ох, ці паски — пишні та пухкі	
Рецепти пасок	108

Навчальне видання

НА ВЕЛИКДЕНЬ СОНЦЕ ГРАЄ

Упорядник Клід Ірина Олексіївна

Головний редактор *Б.Є. Будний*

Редактор *Л.Ф. Левчук*

Обкладинка *В.А. Басалиги*

Комп'ютерна верстка *Т.М. Золоседової*

Підписано до друку 19.03.2007. Формат 60x84/16. Папір офсетний.
Гарнітура Times. Умовн. друк. арк. 6,51. Умовн. фарбо-відб. 6,51.

Видавництво «Навчальна книга — Богдан»
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців
ДК №370 від 21.03.2001 р.

Навчальна книга — Богдан, а/с 529, м.Тернопіль, 46008
тел./факс (0352) 52-06-07; 52-05-48; 52-19-66
publishing@budny.te.ua
www.bohdan-books.com